

รายงานสถานการณ์

มลพิษ

ของประเทศไทย

ปี 2558

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย

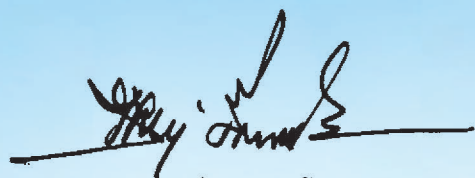
ปี 2558

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 53 (9) กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีหน้าที่จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง เพื่อเผยแพร่ให้สาธารณชนรับทราบข้อมูลสถานการณ์ ปัญหา ผลกระทบ และการจัดการมลพิษที่เกิดขึ้นในรอบปี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษของประเทศ

รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2558 ประกอบด้วย สถานการณ์คุณภาพอากาศ ระดับเสียง สถานการณ์คุณภาพแหล่งน้ำผิวดิน น้ำทะเลชายฝั่ง และน้ำบาดาล สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตราย มูลฝอยติดเชื้อ และสารอันตราย การเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินและอุบัติภัยด้านมลพิษ ตลอดจนการร้องเรียนปัญหามลพิษ และได้ทำการวิเคราะห์สถานการณ์ร่วมกับสาเหตุ แหล่งกำเนิดมลพิษ การดำเนินการจัดการมลพิษและการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา ที่เป็นปัจจัยหลักส่งผลกระทบต่อสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสภาพปัญหามลพิษที่เกิดขึ้น เพื่อเสนอข้อเสนอแนะทางการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในอนาคต

ขอขอบคุณหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และประชาชน ที่ร่วมสนับสนุนข้อมูล ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2558 ให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

(นายเกษมสันต์ จิณณวาโส)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุป	1
บทที่ 1 สถานการณ์คุณภาพอากาศและเสียง	11
1.1 คุณภาพอากาศในบรรยากาศ	12
1.2 ระดับเสียง	31
บทที่ 2 สถานการณ์คุณภาพน้ำ	35
2.1 คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน	36
2.2 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง	52
2.3 คุณภาพน้ำบาดาล	64
บทที่ 3 สถานการณ์ของเสียและสารอันตราย	73
3.1 ขยะมูลฝอยชุมชน	74
3.2 ของเสียอันตราย	80
3.3 สารอันตราย	83
บทที่ 4 เหตุฉุกเฉินและเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ	95
4.1 เหตุฉุกเฉินและอุบัติภัยด้านมลพิษ	96
4.2 การร้องเรียนปัญหามลพิษ	104
บทที่ 5 การบริหารจัดการมลพิษ	109
5.1 งบประมาณเพื่อการบริหารจัดการมลพิษ	110
5.2 เครื่องมือและกลไกการบริหารจัดการมลพิษสำคัญที่เกิดขึ้นในปี 2558	113
5.3 การขับเคลื่อนนโยบายของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	120
5.4 ข้อเสนอเชิงนโยบาย	122

สารบัญ

หน้า

ภาคผนวก

125

ภาคผนวก ก	ตัวอย่างการดำเนินงานแก้ไขปัญหามลพิษ แบบมีส่วนร่วมหรือตัวอย่างที่ดี (Success Case)	127
ภาคผนวก ข	ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ	135
ภาคผนวก ค	ผลการตรวจวัดระดับเสียง	147
ภาคผนวก ง	ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ	151
ภาคผนวก จ	ปริมาณขยะมูลฝอยในปี 2558	175
ภาคผนวก ฉ	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	179
ภาคผนวก ช	คำอธิบายศัพท์	187
ภาคผนวก ซ	รายชื่อผู้จัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2558	189

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 – 1 สรุปผลการตรวจวัดฝุ่นละออง และก๊าซโอโซน ใน 29 จังหวัด	14
ตารางที่ 2 – 1 คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินที่ทำการตรวจวัดในแต่ละภูมิภาค ปี 2558	37
ตารางที่ 2 – 2 คุณภาพน้ำเปรียบเทียบกับมาตรฐานแหล่งน้ำตามประเภทที่กำหนด บริเวณที่มีปัญหาและสาเหตุ	42
ตารางที่ 2 – 3 ปริมาณน้ำเสียและปริมาณน้ำที่ระบบบำบัดน้ำเสียสามารถบำบัดได้ ในแต่ละภูมิภาค ปี 2558	50
ตารางที่ 2 – 4 สถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ปี 2558	54
ตารางที่ 3 – 1 ปริมาณการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์	78
ตารางที่ 3 – 2 สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกต้อง ปี 2558 ที่เปิดดำเนินการ	79
ตารางที่ 3 – 3 ปริมาณของเสียอันตรายจำแนกตามแหล่งกำเนิด ปี 2557 – 2558	80
ตารางที่ 3 – 4 ผลการคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปี 2558	81
ตารางที่ 3 – 5 ปริมาณกากอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นอันตรายและไม่อันตรายที่มีการขนส่ง ออกนอกบริเวณโรงงานไปจัดการ (Manifest)	82
ตารางที่ 3 – 6 ประเภทและปริมาณของสารอันตรายทางการเกษตรที่นำเข้า ปี 2554 – 2558	85
ตารางที่ 3 – 7 รายชื่อวัตถุอันตรายภาคอุตสาหกรรมที่นำเข้าสูงสุด 10 อันดับแรกปี 2558	87
ตารางที่ 4 – 1 เหตุการณ์อุบัติเหตุด้านมลพิษในปี 2558	97
ตารางที่ 4 – 2 เหตุการณ์ลักลอบทิ้งกากของเสียในปี 2558	101
ตารางที่ 4 – 3 เหตุการณ์การพบคราบน้ำมัน ก้อนน้ำมัน และการรั่วไหลของน้ำมัน ในทะเลและชายฝั่งในปี 2558	103
ตารางที่ 4 – 4 ผลดำเนินการแก้ไขปัญหาห้องเรียนด้านมลพิษของหน่วยงานภาครัฐ ปี 2558	108

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 1 – 1	จำนวนวันที่มลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐาน ในปี 2558 เรียงอันดับจังหวัดจากมากไปน้อย	13
รูปที่ 1 – 2	จำนวนวันที่เกินค่ามาตรฐานแยกรายเดือน ปี 2558 เปรียบเทียบพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสระบุรี (หน้าพระลาน)	15
รูปที่ 1 – 3	ปริมาณฝุ่นละออง (PM_{10}) เฉลี่ยรายปี และค่าเฉลี่ยรายพื้นที่ ปี 2548 – 2558	16
รูปที่ 1 – 4	ปริมาณฝุ่นละออง ($PM_{2.5}$) เฉลี่ยรายปี และค่าเฉลี่ยรายพื้นที่ ปี 2554 – 2558	16
รูปที่ 1 – 5	ปริมาณก๊าซโอโซน (O_3) ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมงสูงสุด และค่าเฉลี่ยรายพื้นที่ ปี 2548 – 2558	17
รูปที่ 1 – 6	ปริมาณสารเบนซินเฉลี่ยรายปี ในพื้นที่ 7 จังหวัดที่มีการตรวจวัด ปี 2554 – 2558	18
รูปที่ 1 – 7	ภาระโรคของประชากรไทย ปี 2556 ที่มีสาเหตุมาจากมลพิษทางอากาศ ในบรรยากาศคิดเป็นจำนวนปีสุขภาวะที่สูญเสียไปจากโรค (DALYs)	19
รูปที่ 1 – 8	สถิติการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายตามสาขา ปี 2556 – 2558	20
รูปที่ 1 – 9	ดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการใช้พลังงาน (Energy Intensity) ปี 2548 – 2558	20
รูปที่ 1 – 10	สถิติจำนวนรถจดทะเบียนสะสม ปี 2551 – 2558	21
รูปที่ 1 – 11	ปริมาณฝุ่นละออง PM_{10} และ $PM_{2.5}$ เฉลี่ยรายปี และก๊าซโอโซนสูงสุด 1 ชั่วโมงสูงสุด เฉลี่ยทุกสถานี พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปี 2548 – 2558	22
รูปที่ 1 – 12	จำนวนวันที่ตรวจพบฝุ่นละออง PM_{10} และ $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐาน ในพื้นที่หน้าพระลาน ปี 2558	23
รูปที่ 1 – 13	ฝุ่นละออง PM_{10} ในพื้นที่ตำบลหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี ปี 2547 – 2558	24
รูปที่ 1 – 14	ผลการตรวจวัดสารเบนซินในบรรยากาศโดยทั่วไปในเวลา 1 ปี ในปี 2554 – 2558	25
รูปที่ 1 – 15	ผลการตรวจวัดสาร 1, 3 – บิวทาไดอินในบรรยากาศโดยทั่วไปในเวลา 1 ปี ในปี 2554 – 2558	25
รูปที่ 1 – 16	ผลการตรวจวัดสาร 1, 2 – ไดคลอโรอีเทนในบรรยากาศโดยทั่วไปในเวลา 1 ปี ในปี 2554 – 2558	25
รูปที่ 1 – 17	ปริมาณฝุ่นละออง PM_{10} เฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ภาคเหนือ เดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน ปี 2558	27

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1 – 18 ปริมาณฝุ่นละออง PM_{10} เฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในภาคใต้ของประเทศไทย เดือนสิงหาคม – ตุลาคม ปี 2558	29
รูปที่ 1 – 19 ผลการตรวจวัดควันดำจากรถยนต์ดีเซล บริเวณด่านชายแดน เปรียบเทียบระหว่างรถยนต์ที่จดทะเบียนในประเทศไทยและต่างประเทศ	30
รูปที่ 1 – 20 ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ปี 2558	32
รูปที่ 1 – 21 ระดับเสียง ปี 2549 – 2558	33
รูปที่ 2 – 1 คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินของประเทศไทย ปี 2558	38
รูปที่ 2 – 2 ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในภาคเหนือ เปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3	39
รูปที่ 2 – 3 ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในภาคกลาง เปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3	40
รูปที่ 2 – 4 ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3	40
รูปที่ 2 – 5 ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในภาคตะวันออก เปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3	41
รูปที่ 2 – 6 ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในภาคใต้ เปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3	41
รูปที่ 2 – 7 ร้อยละของพารามิเตอร์ที่ไม่ได้ตามมาตรฐานตามประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด ปี 2549 – 2558	45
รูปที่ 2 – 8 แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินในช่วงปี 10 ปี (ปี 2549 – 2558)	46
รูปที่ 2 – 9 จำนวนระบบบำบัดน้ำเสียของประเทศไทย ปี 2554 – 2558	47
รูปที่ 2 – 10 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศ ปี 2558	53
รูปที่ 2 – 11 คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งรายจังหวัด ปี 2558	57
รูปที่ 2 – 12 พารามิเตอร์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลในพื้นที่อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	58
รูปที่ 2 – 13 พารามิเตอร์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลในพื้นที่อ่าวไทยตอนใน	58
รูปที่ 2 – 14 พารามิเตอร์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลในพื้นที่อ่าวไทยฝั่งตะวันตก	59
รูปที่ 2 – 15 พารามิเตอร์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลในพื้นที่ชายฝั่งอันดามัน	60

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 2 – 16	แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศ ปี 2549 – 2558	61
รูปที่ 2 – 17	แผนที่แสดงตำแหน่งเครือข่ายสถานีและบ่อสังเกตการณ์ทั่วประเทศ	65
รูปที่ 3 – 1	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น การนำไปใช้ประโยชน์ และได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ปี 2551 – 2558	75
รูปที่ 3 – 2	แผนภาพการไหลของขยะมูลฝอยชุมชน ปี 2558	75
รูปที่ 3 – 3	สัดส่วนการนำขยะมูลฝอยชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์ ปี 2558	76
รูปที่ 3 – 4	ปริมาณการใช้ประโยชน์ของเสียภาคอุตสาหกรรม ปี 2554 – 2558	77
รูปที่ 3 – 5	การคาดการณ์ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อทั่วประเทศ ปี 2558	83
รูปที่ 3 – 6	ปริมาณการผลิต นำเข้า ส่งออก และการใช้งานสารเคมีในประเทศไทย ปี 2554 – 2558	83
รูปที่ 3 – 7	ปริมาณการนำเข้าสารอันตรายทางการเกษตร ปี 2554 – 2558	85
รูปที่ 3 – 8	ปริมาณการนำเข้าสารเคมีภาคอุตสาหกรรมภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ปี 2554 – 2558	86
รูปที่ 4 – 1	สถิติการเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ ปี 2551 – 2558	96
รูปที่ 4 – 2	จังหวัดและจำนวนเหตุฉุกเฉินจากอุบัติเหตุด้านมลพิษ ปี 2558	97
รูปที่ 4 – 3	สถิติเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษ ปี 2553 – 2558	104
รูปที่ 4 – 4	สัดส่วนประเภทปัญหามลพิษที่มีการร้องเรียน ปี 2558	105
รูปที่ 4 – 5	แหล่งที่มาของปัญหามลพิษที่มีการร้องเรียนในภาพรวม ปี 2558	106
รูปที่ 4 – 6	สถิติจำนวนเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษแบ่งตามจังหวัด ปี 2558	107
รูปที่ 5 – 1	สัดส่วนการจัดสรรงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558	110
รูปที่ 5 – 2	งบประมาณด้านการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อมเทียบกับงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด ของประเทศ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 – 2558	111
รูปที่ 5 – 3	งบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียภายใต้แผนปฏิบัติการ เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด พ.ศ. 2551 – 2558	112

บทสรุป

สถานการณ์มลพิษ
ประเทศไทย ปี 2558

บทสรุป

สถานการณ์มลพิษ ประเทศไทย ปี 2558

สถานการณ์คุณภาพอากาศ

สถานการณ์ในภาพรวมของประเทศ มีแนวโน้มดีขึ้นแต่ยังคงมีสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ จากผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศใน 29 จังหวัด จังหวัดสระบุรี โดยเฉพาะตำบลหน้าพระลาน มีจำนวนวันที่มลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานมากที่สุด (169 วัน) รองลงมาคือ สมุทรปราการ (97 วัน) ลำปาง (89 วัน) กรุงเทพมหานคร (85 วัน) และพระนครศรีอยุธยา (74 วัน) สารมลพิษที่เป็นปัญหาสำคัญ คือ ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน (PM_{10}) (โดยเฉลี่ยลดลงจากปี 2557 ร้อยละ 2) ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน ($PM_{2.5}$) (โดยเฉลี่ยลดลงจาก ปี 2557 ร้อยละ 3) และก๊าซโอโซน (โดยเฉลี่ยลดลงจากปี 2557 ร้อยละ 4) สารมลพิษที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตลอดทั้งปี ได้แก่ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ คาร์บอนมอนอกไซด์ สารตะกั่ว และฝุ่นรวม (TSP)

สถานการณ์ในพื้นที่วิกฤตคุณภาพอากาศ

กรุงเทพมหานคร ในปี 2558 มลพิษทางอากาศในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีแนวโน้มดีขึ้น โดยฝุ่นละออง PM_{10} $PM_{2.5}$ และก๊าซโอโซน ลดลงจากปี 2557 สำหรับสารอินทรีย์ระเหยง่าย ตรวจพบสารเบนซีนเกินค่ามาตรฐาน แต่ลดลงจากปี 2557 เป็นผลมาจากกรุงเทพมหานครมีการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ โดยการควบคุมมลพิษจากยานพาหนะ การควบคุมฝุ่นจากการก่อสร้าง และการควบคุมการเผาในที่โล่ง

เขตควบคุมมลพิษตำบลหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี ปัญหาฝุ่นละอองในบรรยากาศมักจะเริ่มขึ้นในช่วงวิกฤตหน้าแล้ง โดยเฉพาะในช่วงเดือนมกราคม – เมษายน และช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคมของทุกปี ในปี 2558 ตรวจพบฝุ่นละออง PM_{10} สูงเกินค่ามาตรฐานร้อยละ 30 ของทั้งปี (105 วัน จาก 348 วัน) ฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐานร้อยละ 34 ของทั้งปี (113 วัน จาก 334 วัน) แม้ว่าทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะดำเนินการมาตรการต่างๆ อย่างเข้มข้นแล้ว แต่ในช่วงต้นปีและปลายปี 2558 ยังคงพบว่า มีจำนวนวันที่ฝุ่นละอองเกินมาตรฐานติดต่อกันหลายวันมากขึ้น ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ ยังคงต้องดำเนินการมาตรการอย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด ต้องควบคุมและลดการระบายฝุ่นละอองจากทุกแหล่งกำเนิดในพื้นที่

เขตควบคุมมลพิษพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง ปัญหาหลักคือสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในบรรยากาศ ได้แก่ 1) สารเบนซีน พบปริมาณเกินค่ามาตรฐาน จำนวน 5 สถานี ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลงจากปี 2557 2) สาร 1,3 – บิวทาไดอิน พบปริมาณเกินค่ามาตรฐาน จำนวน 4 สถานี ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง ยกเว้น สถานีหมู่บ้านนพเกต และชุมชนบ้านพลง และ 3) สาร 1,2 – ไดคลอโรอีเทน พบปริมาณเกินค่ามาตรฐาน จำนวน 5 สถานี ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง ยกเว้น ชุมชนบ้านพลง บ้านตากวน และหมู่บ้านนพเกต มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการมาตรการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย ทั้งการควบคุมในระดับนโยบาย และการควบคุมที่แหล่งกำเนิด

สถานการณ์หมอกควันภาคเหนือ ใน 9 จังหวัดภาคเหนือ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 30 เมษายน 2558 พบปริมาณฝุ่นละอองมีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน 42 วัน ลดลงจากปี 2557 (48 วัน) คิดเป็นร้อยละ 35 ของจำนวนวันที่ตรวจวัด (120 วัน) เป็นผลมาจากแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือประจำปี 2558 ที่กำหนดให้จังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบหลักตามระบบศูนย์สั่งการแบบเบ็ดเสร็จ (Single Command) เน้นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

สถานการณ์หมอกควันภาคใต้ เกิดขึ้นในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน – 30 ตุลาคม 2558 จากการตรวจวัดคุณภาพอากาศในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภูเก็ต สงขลา ยะลา นราธิวาส ปัตตานี พังงา และสตูล พบปริมาณฝุ่นละอองมีค่าสูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน 10 วัน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ของจำนวนวันที่ตรวจวัด (153 วัน) และพบปริมาณฝุ่นละอองเฉลี่ย 24 ชั่วโมงสูงสุด เท่ากับ 360 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2558 ที่ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สาเหตุการเกิดหมอกควันข้ามแดนมาจากการเผาป่าและพื้นที่เกษตรในพื้นที่ป่าพรุในเกาะสุมาตราและเกาะบอร์เนียว สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ก่อให้เกิดหมอกควันหนาแน่น และดับไฟที่เกิดขึ้นได้ยาก

สถานการณ์มลพิษจากการจราจร บริเวณด้านชายแดน

จากการสำรวจยานพาหนะบริเวณด้านชายแดนหลัก 12 ด้านชายแดน ได้ตรวจรถยนต์ดีเซล จำนวน 1,180 คัน รถยนต์เบนซินส่วนบุคคล จำนวน 406 คัน และรถจักรยานยนต์ จำนวน 297 คัน พบว่ารถยนต์จากประเทศเพื่อนบ้านที่สัญจรไป - มา มีการระบายมลพิษประเภทควันดำสูงกว่ารถยนต์ของประเทศไทย โดยขึ้นอยู่กับประเภทด้าน ซึ่งด้านท่องเที่ยว รถยนต์ส่วนบุคคลมีสภาพค่อนข้างดี แต่ด้านที่ใช้เพื่อขนส่งสินค้า รถบรรทุกจะมีสภาพค่อนข้างเก่า มีการระบายสารมลพิษสูง

ระดับเสียง

การติดตามตรวจสอบระดับเสียงในสิ่งแวดล้อม โดยสถานีตรวจวัดอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษ ใน 13 จังหวัด จำนวน 30 สถานี พบว่าในปี 2558 ระดับเสียงบริเวณพื้นที่ทั่วไปส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน มีระดับเสียงลดลงจากปี 2557 0.1 – 0.3 เดซิเบลเอ ระดับเสียงบริเวณพื้นที่ริมถนนในต่างจังหวัด มีระดับเสียงลดลงจากปี 2557 0.1 เดซิเบลเอ ยกเว้นในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตรวจพบระดับเสียงเฉลี่ยสูงขึ้นจาก ปี 2557 0.2 เดซิเบลเอ โดยการจราจรเป็นแหล่งกำเนิดเสียงหลัก

สถานการณ์คุณภาพน้ำ

แหล่งน้ำผิวดิน คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ 41 รองลงมาอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 34 และเกณฑ์เสื่อมโทรม ร้อยละ 25 แหล่งน้ำในภาคเหนือ มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีมากกว่าภาคอื่น รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก แม่น้ำที่มีคุณภาพน้ำดีที่สุดที่ตรวจวัดได้เมื่อเทียบกับแม่น้ำสายอื่น คือ แม่น้ำตาปิตอนบน แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพน้ำในรอบ 10 ปี (ปี 2549 – 2558) ส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนแปลง โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยมีแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาอย่างต่อเนื่อง เช่น แม่น้ำจาง เวพู ตรัง ตาปิตอนบน แควน้อย และมีแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมมาอย่างต่อเนื่อง เช่น แม่น้ำกวัง ลำตะคองตอนล่าง ระยองตอนล่าง ป่าสัก ลพบุรี เจ้าพระยาตอนบน ท่าจีนตอนกลางและล่าง เพชรบุรีตอนล่าง ทั้งนี้ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านการลงทุนระบบบำบัดน้ำเสีย

น้ำทะเลชายฝั่ง คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ 72 อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 16 อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม ร้อยละ 9 และอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก ร้อยละ 3 และไม่พบคุณภาพน้ำเกณฑ์ดีมาก โดยบริเวณที่มีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมยังคงเป็นพื้นที่อ่าวไทยตอนใน ที่ได้รับผลกระทบจากการระบายน้ำเสียจากแม่น้ำสายหลักและชุมชนที่รุกล้ำชายฝั่งทะเล สถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งย้อนหลัง 10 ปี (ปี 2549 – 2558) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเสื่อมโทรมลง เนื่องจากไม่พบคุณภาพน้ำทะเลระดับดีมาก และสัดส่วนคุณภาพน้ำทะเลระดับดีลดลง

น้ำบาดาล คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค แต่ยังมีปัญหาพารามิเตอร์ทางเคมีที่เกินเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้ 1) แอ่งน้ำบาดาลในภาคเหนือ ได้แก่ เหล็ก (Fe) แมงกานีส (Mn) ฟลูออไรด์ (F) และไนเตรท (NO_3) 2) แอ่งน้ำบาดาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เหล็ก (Fe) แมงกานีส (Mn) ซัลเฟต (SO_4) คลอไรด์ (Cl) ไนเตรท (NO_3) ความกระด้างทั้งหมด (TH) ความกระด้างถาวร (non-TH) และปริมาณสารทั้งหมดที่ละลายน้ำได้ (TDS) และพบคุณลักษณะที่เป็นพิษเกินเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ ตะกั่ว (Pb) พบบริเวณวัดศรีหนองหิน ตำบลหนองหิน อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย 3) แอ่งน้ำบาดาลในภาคกลาง ได้แก่ เหล็ก (Fe) แมงกานีส (Mn) ซัลเฟต (SO_4) ฟลูออไรด์ (F) คลอไรด์ (Cl) และปริมาณสารทั้งหมดที่ละลายน้ำได้ (TDS) และพบคุณลักษณะที่เป็นพิษเกินเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ สารหนู (As) พบบริเวณตำบลแม่ปะ จังหวัดตาก และบริเวณจังหวัดราชบุรี 4) แอ่งน้ำบาดาลในภาคตะวันออก ได้แก่ เหล็ก (Fe) แมงกานีส (Mn) ฟลูออไรด์ (F) ซัลเฟต (SO_4) คลอไรด์ (Cl) ความกระด้างถาวร (non-TH) และปริมาณสารทั้งหมดที่ละลายน้ำได้ (TDS) และ 5) แอ่งน้ำบาดาลในภาคใต้ ได้แก่ เหล็ก (Fe) และคลอไรด์ (Cl) และจากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำบาดาลบริเวณพื้นที่เสี่ยงบางพื้นที่ พบว่าส่วนใหญ่คุณภาพน้ำบาดาลไม่เกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลที่อนุญาตให้ใช้ได้

สถานการณ์ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ขยะมูลฝอยชุมชน ปี 2558 ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยลดลงจาก 30.4 ล้านตัน คงเหลือเพียง 10.46 ล้านตัน (ลดลงร้อยละ 66) เนื่องจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยบางแห่งได้แก้ไขปัญหาโดยการกลบทับขยะมูลฝอยด้วยดิน รวมทั้งบางแห่งได้ปิดดำเนินการ ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนเกิดขึ้นในปี 2558 ประมาณ 26.85 ล้านตัน หรือประมาณ 73,560 ตันต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปี 2557 (ปี 2557 26.19 ล้านตัน) อัตราการเกิดขยะมูลฝอยต่อคนเพิ่มขึ้นจาก 1.11 เป็น 1.13 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน จังหวัดที่มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นต่อวันมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี นครราชสีมา สมุทรปราการ และขอนแก่น ทั้งนี้ ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้รับการเก็บขนเพื่อนำไปกำจัด 15.49 ล้านตัน (ร้อยละ 58 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น) โดยถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง 8.34 ล้านตัน (ร้อยละ 31 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น) อีกประมาณ 7.15 ล้านตัน (ร้อยละ 27 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น) ถูกนำไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง เช่น การเทกองในบ่อดิน เมากลางแจ้ง ลักลอบทิ้งในพื้นที่รกร้าง และมีการนำขยะมูลฝอยชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์ ประมาณ 4.74 ล้านตัน (ร้อยละ 18 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น) ส่วนใหญ่เป็นการใช้ประโยชน์จากขยะรีไซเคิลที่คัดแยกจากครัวเรือนและส่งไปยังร้านรับซื้อของเก่า ศูนย์วัสดุรีไซเคิลชุมชน ธนาคารขยะรีไซเคิล รวมถึงการใช้ประโยชน์จากขยะอินทรีย์

ของเสียอันตรายชุมชน เกิดขึ้น 591,127 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2557 จำนวน 14,811 ตัน (ร้อยละ 2.6) แบ่งเป็น ขากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 384,233 ตัน (ร้อยละ 65) และของเสียอันตรายประเภทอื่นๆ จากชุมชน เช่น แบตเตอรี่ หลอดไฟ ภาชนะบรรจุสารเคมี อีก 206,894 ตัน (ร้อยละ 35) สำหรับการจัดการของเสียอันตรายชุมชน ให้จังหวัดหาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน คัดแยกของเสียอันตรายชุมชน เก็บรวบรวมในภาชนะรองรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งไปกำจัดในสถานที่กำจัดอย่างถูกต้องอย่างน้อยจังหวัดละ 1 แห่ง หรือมากกว่าขึ้นอยู่กับความพร้อมของจังหวัด ในปี 2558 มีศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดเกิดขึ้น จำนวน 83 แห่ง สามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนได้แล้ว 42 แห่ง รวม 250 ตัน และส่งไปกำจัดแล้ว 174 ตัน

กากอุตสาหกรรม เกิดขึ้นทั่วประเทศ 37.4 ล้านตัน แบ่งเป็นกากอุตสาหกรรมอันตราย 2.8 ล้านตัน (ร้อยละ 7.5) และกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย 34.6 ล้านตัน (ร้อยละ 92.5) ปริมาณกากอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นอันตรายและไม่อันตรายที่มีการแจ้งขนส่งออกนอกบริเวณโรงงานไปจัดการ (Manifest) พบว่ากากอุตสาหกรรมอันตราย สามารถจัดการได้ 0.97 ล้านตัน (ร้อยละ 34.6) ส่วนกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย สามารถจัดการได้ 13.99 ล้านตัน (ร้อยละ 40.4)

มูลฝอยติดเชื้อ เกิดขึ้นประมาณ 53,868 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2557 จำนวน 1,721 ตัน (ร้อยละ 3.3) ได้รับการจัดการถูกต้องจากเตาเผาของโรงพยาบาล องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชน ร้อยละ 65

เหตุฉุกเฉินและเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ

เหตุฉุกเฉินและอุบัติภัยด้านมลพิษ ในปี 2558 มีการเกิดเหตุฉุกเฉินและอุบัติภัยด้านมลพิษ จำนวน 42 ครั้ง เป็นอุบัติภัยในโรงงานและโกดังเก็บสารเคมีมากที่สุด 20 ครั้ง การลักลอบทิ้งกากของเสีย 7 ครั้ง การขนส่งสารเคมี 1 ครั้ง และอื่นๆ อีก 14 ครั้ง โดยเกิดเหตุในจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม ตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ชลบุรี ระยอง สมุทรปราการ และยังพบคราบน้ำมัน ก้อนน้ำมัน และการรั่วไหลของน้ำมันในทะเลและชายฝั่ง 11 ครั้ง

การร้องเรียนปัญหามลพิษ ในปี 2558 มีเรื่องร้องเรียนทั้งสิ้น 11,452 เรื่อง หน่วยงานที่ได้รับแจ้งเรื่องร้องเรียนมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ กรุงเทพมหานคร 9,175 เรื่อง รองลงมา คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม 812 เรื่อง ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี 736 เรื่อง กรมควบคุมมลพิษ 420 เรื่อง ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย 171 เรื่อง และศูนย์บริการร่วม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 136 เรื่อง ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2554 – 2558 พบว่า จำนวนเรื่องร้องเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และประเภทปัญหามลพิษเรื่องร้องเรียนที่พบมากที่สุดเป็นปัญหามลพิษทางอากาศ ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น และฝุ่นละออง/เขม่าควัน ซึ่งส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากโรงงานอุตสาหกรรม

การบริหารจัดการมลพิษ

ปี 2558 มีการจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการมลพิษ รวม 9,205 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.36 ของงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด 2,575,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก ทำให้การแก้ไขปัญหาไม่ทันกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จึงต้องใช้มาตรการและกลไกอื่นในการบริหารจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม ตัวอย่าง มาตรการและกลไกการบริหารจัดการมลพิษสำคัญที่เกิดขึ้นในปี 2558 ได้แก่ ร่างแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. 2559 – 2564) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ ร่างกฎกระทรวงอุตสาหกรรม ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ยุทธศาสตร์การจัดการกากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ พ.ศ. 2557 – 2564 ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ร่างพระราชบัญญัติการจัดการกากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แผนยุทธศาสตร์การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2558 – 2562 แผนการจัดการกากอุตสาหกรรม พ.ศ. 2558 – 2562 แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก พ.ศ. 2558 – 2579 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2558 – 2569 แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593 และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558 โดยมีการประกาศใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษและสิ่งแวดล้อม จำนวน 22 ฉบับ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในพื้นที่ต่างๆ รวม 599 ฉบับ

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

จากสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย และการดำเนินงานบริหารจัดการมลพิษด้านต่างๆ ที่ผ่านมา เมื่อวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค แหล่งกำเนิดมลพิษสำคัญ ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน รวมทั้งการร้องเรียนปัญหามลพิษ พบว่ายังมีอีกหลายประเด็นต้องเร่งแก้ไขปัญหาและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จึงมีข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการจัดการมลพิษที่ควรดำเนินการ ดังนี้

การจัดการคุณภาพอากาศ

- 1) การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศในภาพรวม
 - 1.1) ควบคุมสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินมาตรฐาน
 - 1.2) กำหนดและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศและมาตรฐานควบคุมการทิ้งอากาศเสียทุกประเภท เพื่อรองรับการจัดการมลพิษทางอากาศสำหรับพื้นที่การพัฒนาและนโยบายรัฐบาล
 - 1.3) ผลักดันการใช้นวัตกรรมเสริมอื่นให้เกิดเป็นรูปธรรม
 - 1.4) ส่งเสริมการใช้น้ำมันพลาพลาและเชื้อเพลิงที่มีมลพิษต่ำ การใช้รถสาธารณะและจักรยาน
- 2) การแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศในพื้นที่วิกฤต เช่น หมอกควันภาคเหนือ หมอกควันภาคใต้ ตำบลหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี พื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง

การจัดการคุณภาพน้ำ

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนร่วมกันดูแลรักษาแหล่งน้ำในพื้นที่ที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีหรือดีมากให้ยังคงสภาพดีเช่นเดิม
- 2) ศึกษาวิเคราะห์สาเหตุและแหล่งที่มาของปัญหาการปนเปื้อนโลหะหนักในแหล่งน้ำผิวดินพื้นที่ภาคเหนือ เพื่อกำหนดแนวทางการป้องกันและลดผลกระทบ
- 3) ส่งเสริมและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียในรูปแบบ Onsite Treatment Plant หรือ Cluster Treatment Plant หรือ Central Treatment plant
- 4) ส่งเสริมการนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์
- 5) ทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งประเภทสารอาหาร เพื่อนำไปสู่การควบคุมการระบายปริมาณสารอาหารจากแหล่งกำเนิด

การจัดการขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย และสารอันตราย

- 1) ต้องให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. 2559 – 2564)
- 2) เพิ่มศักยภาพการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- 3) ออกกฎหมาย กฎระเบียบ และแผนการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- 4) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน ตั้งแต่ระดับเยาวชน ส่งเสริมมาตรการลดการเกิดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด สนับสนุนให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอย และส่งเสริมการผลิตและการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ดำเนินการควบคุมสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (สาร POPs) ภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ที่ยังไม่ได้กำหนดเป็นวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

การจัดการมลพิษเชิงพื้นที่

- 1) กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากกิจกรรมเสี่ยงและในพื้นที่เสี่ยง และลดการเกิดมลพิษจากแหล่งกำเนิดในพื้นที่วิกฤต
- 2) การเตรียมการเพื่อรองรับปัญหาหรือผลกระทบที่จะเกิดสำหรับพื้นที่การพัฒนาและนโยบายรัฐบาล ได้แก่ พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน
- 3) กำหนดให้มีแนวปฏิบัติในการกำกับดูแลการเดินทางเรือและการขนส่งทางทะเล
- 4) กำกับดูแลเฝ้าระวังเพื่อมิให้มีการลักลอบทิ้งของเสียอันตรายและสารอันตราย

รายชื่อผู้จัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2558

ที่ปรึกษา

นายวิจารณ์ ลิมาฉายา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางสาวจงจิตร นีรนาทเมธิกุล	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายสุวรรณ นันทศรุต	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

คณะผู้จัดทำ

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
กองนิติการ
ฝ่ายตรวจและบังคับการ
ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
สำนักงานเลขานุการกรม
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
ศูนย์ประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ผู้เรียบเรียง

กองแผนงานและประเมินผล

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2558

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2298 2000 โทรสาร 0 2298 2002

<http://www.pcd.go.th>

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้

